80 איגרות של מפעל הפיס יוגרלו בין פותרי חשבץ 935

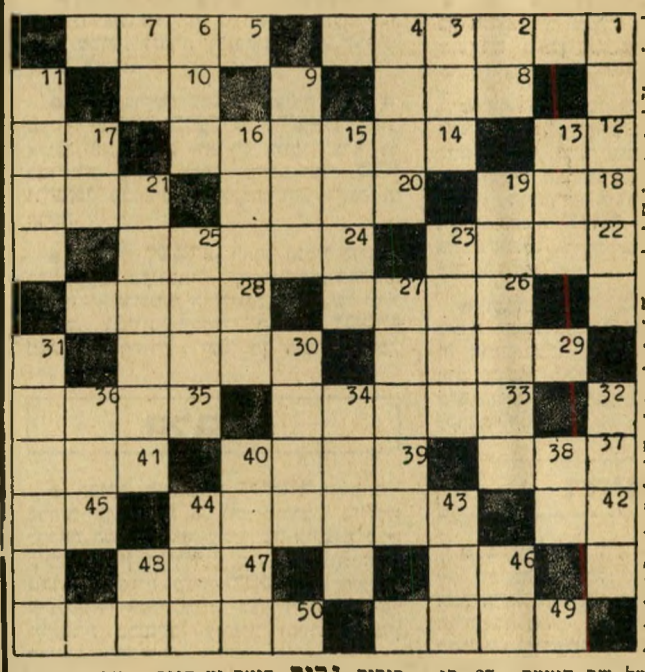

מאוזן: 1. אחד מ־שלושת הרגלים; 5. מן הכליפים הרא־שונים; 8. אנייה ישראלית מנוסת תל־אות; 10. רעל ודוד אמריקאי; 12. א־דון, בפולנית; 14. המסבעות העוברים לסוחר בניו־דלהי, ל־משל; 17. סמל ה־האודם; 18. דמות תנ"כית, אם כי לא בעלת מקצוע מכובד ביותר; 20. "הוי שוד..!"; 21. נו־זל לכלב מפיו; 22. אדם המבטל רצונו מפני רצון אחרים; 24. חוף רחוק ב־תנ"ך; 26. מחזאי ישראלי; 28. אל מצרי; 29. מה ש־על השופט לקבוע, בדרך כלל; 30. צייר־לון, קפריסין ועוד שכמותם; 33. "א־תה, יודוך אחיך!" 35. בתו הרקדנית של שר האוצר; 37. בן נוח; 39. "...צערא, אגרא!"; 41. בעלה של אביגיל; 42. יש האומרים אותה ב־אל"ף רבתי; 43. עט כדורי נפוץ בארץ; 45. רי"ש יחנית; 46. סמל האיטיות וה־שריון; 47. המבצע שהוביל את צה"ל ל־עוג'ה ועסלוג' וכמעט לעזה; 49. ממנה, לפי יאיר שטרן, ישחרר רק המוות; 50. מעקה מסביב לבית.

מאונך: 1. כלים שימושיים ביותר ב־ראש השנה וביום הכיפורים; 2. אות הגי־צתון; 3. "...ואפר; 4. בתוספת הקרס שלו, אבל במלה אחת; 6. מכשיר המכוון את תכיפות פעולת המנגנון; 7. אות עברית; 9. גן חיות; 11. אבי משה; 13. נשים חר־בבות תעופה; 15. סיב תעשייתי; 16. איש הבא מבירת סולין; 17. מספיק; 19. ה־מלה הראשונה בתורה; 21. סרט יפאני ש־זכה לפרסום והצלחה בעולם כולו; 23. מותר האדם מן הבהמה; 25. אחד הצדים; 27. משובח; 30. שלמה לשולמית; 31. מכה קשה; 32. שגריר ישראלי; 34. בלע־דיו אין עיתון יכול להופיע; 36. לא הווה ולא עתיד; 38. אות; 40. מוחץ; 43. ביטוי השבח הנהוג בצה"ל לגבי חייל כדבעי; 44. ציפורת; 46. פקודה; 48. פרק תהילים המספר על תפילת דויד עת הלשינו עליו הזיפים בבני שאול.

עשר א.י.ג.ר.ות מפעל הפיס לפותרי תשבץ "העולם הזה" 932

הילל בן־נון, **מושב בית־חנן**; אבישי בנקיר, **גבים**, דואר נע הנגב; מאיר הראו־בני; **קריית מוצקין**, ברק 64; נתן לוין, **חיפה**, הגיבורים 7; ישבעם מישקו־בסקי, **תל־אביב**, ת. ד. 2; ד"ר יוסף מנהיים, **רמות השבים**; אברהם עמיגא, **תל־אביב**, בר־כוכבא 26 א'; פ. פרנקנטל, **תל־אביב**, ליברמן 9; זהבה ריגר, **תל־אביב**, נחלת בנימין 151; יעקב רינה, **קריית־חיים**, ת. ד. 45.

עשר איגרות מפעל הפיס לפותרי תשבץ "העולם הזה" 933

יעקב אבוחצירה, **חיפה**, מעלה השחרור 15; בתיה הויפטמן, **רמת־גן**, ארלוזורוב 76; רבקה וימן, **תל־אביב**, הירקון 240; שולמית זילברמן, **חיפה**, אבן סינא 3; שאול טוכמן, **כפר מסריק**, מוסד מסריק; יפתח לובצקי, **קריית ביאליק**, תבור 5; רחל רון, **ירושלים**, קק"ל 37; ט. שטרנ־ליכט, **תל־אביב**, השוק 22; י. שפיגל, **נתניה**, סטרומה 23; רותי שקדי, **תל־אביב** שדרות בית־יוסף 7.

לתשומת לב הזוכים:

● בגלל מחזוריות מפעל הפייס תישלח־נה האיגרות לבתי הזוכים רק בראשית ה־חודש הבא.

אנשים

כמעט ראש־ממשלה

מה היה אומר פרויד? כשהיה על ראש עיריית תל־אביב **חיים לבנון** להע־מיד להצבעה את מועמדותה של **גולדה מאירסון**, נכשל בלשונו ושאל בקול רם: "**מי בעד גברת לבנון**?" כשפרץ ב־אולם צחוק קולני, תיקן את עצמו: "סליחה, בגברת לבנון בחרתי. אני עצמי, לפני 28 שנה"... קרבן למאורע בלתי־נעים היה גם **תדי קולק**, מנהל משרד ראש־הממשלה, שאסף את העיתונאים כדי לגולל בפניהם את תוכנית חברת התיירות הממשלתית החד־שה שהוא עומד בראשה. ברגע שביקש להת־יישב, **נשכר הכפא תחתיו** והוא הזד־קף וקרא בזעם: "אהה, אתם כבר מנסים להכשיל את החברה החדשה"... **שמואל כ. ישעיה**, ראש הוועדה הקרואה שמיל־אה את מקום עיריית ירושלים, קידם הש־בוע את פניו של **דוד בן־גוריון** בבואו לטכס הסיום של קורס קצינים בירושלים במלים: "שלום אדוני ראש הממשלה." "תו־סיף **כמעט**," השיב בן־גוריון, "צריך לד־ייק, אדוני ראש־העירייה." "תוסיף אתה **כמעט לא**," השיב ישעיה תשובה ניצ־חת. כעבור ימים, נבחר ראש עירייה אחר... פגישה מעניינת אחרת של בן־גוריון מתוארת בתמונה בעמוד זה: אורחו היה אז **חואן קאפה פיניהו** עוד בטרם היותו לנשיא בראזיל, תפקיד שזכה בו לאחר רצח הנ־שיא הקודם. בינתיים עומד קאפה לאבד כנראה את משרתו בעיקבות הבחירות ה־עימדות להיערך בבראזיל ובי. ג'. עומד להחזיר לעצמו, כנראה, את משרתו בעיק־בות הבחירות בישראל... כתב הארץ **שמעון סאמט**, שערך השנה סיור במדי־נות הדימוקראטיה העממית, סיכם את רש־מיו בספר בן 32 פרקים ו־300 עמוד, ה־עומד להופיע בימים אלה בשם **מאחורי הוילון האדום**. העיתונאי הוותיק, (שע־בר בשעתו במערכת דבר יחד עם עתונאי צעיר בשם **משה שרתוק**) מבטיח כי הספר יהיה "אוביקטיבי במידה שעיתונאי אזרחי של עיתון בורגני יכול להיות."

★★★

לחוד חכמים, יחד טפשים

אשתו הבלונדית היפהפיה של הנספח ה־סוביטי בשגרירות בישראל **וולאדימיר צ'רנוב** יצאה לא מכבר למוסקבה, בצ־פייה לילד/ה. מרת צ'רנובה, שלפני בואה ארצה למדה במכון למדעי המזרח במוסקבה ערבית ספרותית מאד, היתה אומללה כא־שר התברר לה בביאה ארצה כי איננה מסו־גלת לשוחח עם הפרולטריון הערבי, היו־דע רק ערבית מדוברת מאד... הנספח לענייני תרבות בשגרירות הסובייטית **מיכ־אל פופוב**, המדבר ערבית ועברית, עסק השבוע בהעברת 26 סרטי תצלומים של כתבי־יד עתיקים השמורים במוזיאון על־שם לנין במוסקבה, שהוזמנו על־ידי שר־החינוך־וה־תרבות **בנציון דינור**... **שלונסקיא** זכתה למחמאה במאמר ראשי של הניו־יורק היראלד טריביון על שהיא תיפרת לעצמה מלבושים. "בימים אלה הולך וקטן מספר הנסיכות היודעות לתקן לעצמן את הגרבים," התלונן העיתון... ספרו של דוד ח. לורנס מאהבה של ליידי צ'טרלי, שבצאתו לאור לפני חצי־מאה שנים גרם לסערה רבתי והיחרם כמעט במוסר (בשל עלילתו, המספרת על נכה ששלח את אשתו ביודעין לשכב עם גבר זר, כדי שיהיו לו ילדים) — יוסרט עתה כשבתפקיד הראשי מופיעה הכוכבת הצרפתית **דניאלה דר־יה**.

פסוקי השבוע

● **דוד בן־גוריון**, כפי שצי־טט על־ידי הרב הרפורמי האמרי־קאי הרברט זוינר במאמר ביר־חון קומנטארי: "בואו והקימו בישר־ראל בית־כנסת ריפורמי. יראה הנוער דבר מה אחר מלבדם (הדתיים בישראל). אני מכירם הי־טב. בלב רובם, אין אלוהים שוכן."

● **ח־כ מפ־ם מרדכי בנ־טוב**, בתשובה לשאלת עיתונאי על הצטרפות מפ"ם לקיאליציה: "מפא"י דורשת מאתנו דמי־טפחת בעד כני־סתנו."

● **ח־כ מק־י משה סנה**, בתשובה לשאלה אם הדתיים או אחדות־העבודה יהיו שותפים לקוא־ליציה: "אלוהים ויגאל אלון משר־תים את אותו המעמד."

● **גרשון אגרון**, כפי שהיזכ־רו דבריו בעיתונות לאחר שנבחר לראש־עיריית ירושלים: "אם תש־אל אזרח ישראלי אם המדינה היא כור־היתוך, ישיב לך כי היא בע־צם סיר־לחץ."

● **דזיגאן ושומאכר**, במסיבת עתונאים שקדמה לתוכניתם החד־שה: "מה ההבדל בין באריטון ל־טינור? זהו אותו אידיוט, באי־קט־בה אחת יותר נמוך."

● **סיר ווינסטון צרציל**, מי שהיה ראש ממשלת בריטניה: "קשה להישאר שקט, כשאינך עושה מאו־מה."

בן־גוריון שותה קפה עם קפה
עולים ויורדים

דה: במסיבה שנערכה בשגרירות הבול־גארית בישראל לכבוד חג־העצמאות הבול־גארי, פיזר **אברהם שלונסקי**, כדרכו, פניני לשוניות. כשהציעו לו גבינת־עזים, אמר: "העזים הן בינלאומיות. ולראייה: **סוציאל־עזים, קאפיטל־עזים, קומונ־עזים**." במתחז ביקורת על נוהג השרים להרבות בנאומים ארוכים בכל הזדמנות, ציטט בשינוי קל את הפסוק "איסתרא בל־גינא קיש קיש קריא" (מטבע בכד מקשקשת לרוב), והפכו ל: "**מיניסטרא בלגינא קיש קיש קריא**." בהביעו את דעתו על הנוער הישראלי, ציטט את פסק־דינו של היינריך היינה על הגרמנים: "**בל אחד מהם לחוד חכם, אולם כולם יחד טפשים**"... הנסיכה **אן** בת החמש, בתה של מלכת בריטניה **אליזבט השנייה**,